

SEPT. 2014

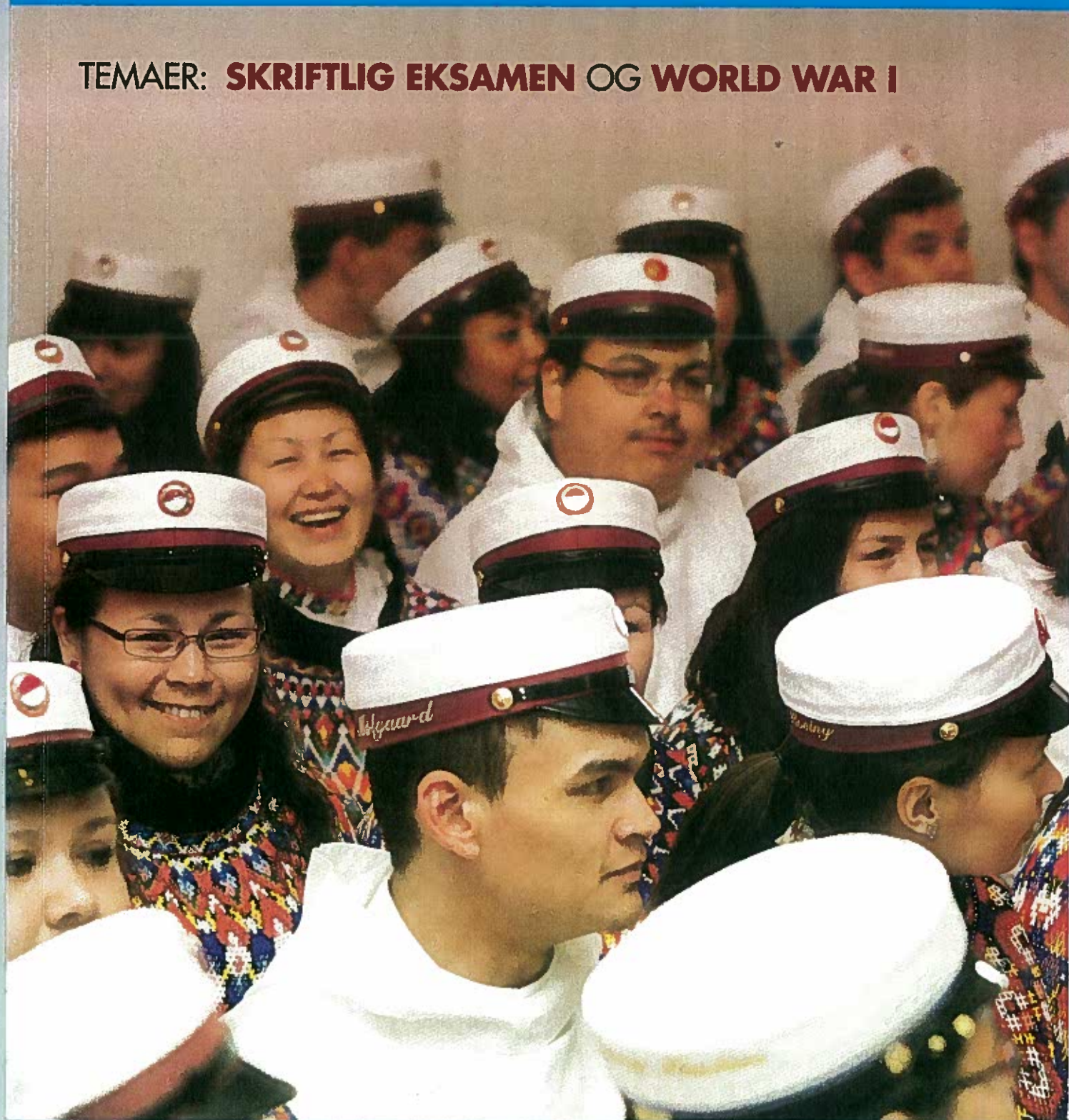
#173

ANGLO *Files*

JOURNAL OF ENGLISH TEACHING

ENGELSKLÆRERFORENINGEN FOR GYMNASIET OG HF /
THE DANISH ASSOCIATION OF TEACHERS OF ENGLISH

TEMAER: **SKRIFTLIG EKSAMEN OG WORLD WAR I**

af sagprosattekster som: *Do psychoactive drugs really help children – or just make them fit in?* som er underteksten til *Reading', Riting' and Ritalin*, og *Mental health is strongest taboo*. Det globale aspekt er inddraget med en tekst fra Indien.

De amerikanske værdier i forbindelse med våben, abort og religion tages op i det sidste tema: **AME-
RICA'S FAR RIGHT**. Med udgangspunkt i lækker grafik og lay-out foretages en instruktiv redegørelse for de politiske skillelinjer i USA. Sarah Palin og Fox News sættes op over for Jon Steward og den politiske satire i USA, og der er på mediesiden valgt en dokumentar, "Jesus Camp", der lægger op til interaktiv bearbejdelse.

I antologien hedder det sidste kapitel: **ANALYZE**. Her er der en grundig, men ikke udtømmende værktøjskasse, i et letforståeligt sprog. Det er forbilledligt at forfatterne henviser til andre lærebøger, hvor der er mere præcise definitioner, som for eksempel henvisningen til Nanna Flindt Quist for en mere udtømmende retoriske analyse.

ANGLES er fyldestgørende glosseret og med trykstreger, og tilbage er kun en anbefaling til såvel hf- som stx-lærere: Denne grundbog gør en engelsklærers gang på jorden lykkelig.

Af Flemming Ravn, lektor i engelsk, fransk og psykologi
flemming@ravn.mail.dk

9/11 og litteraturen

Anmeldelse af Martin Randall:

9/11 and the Literature of Terror

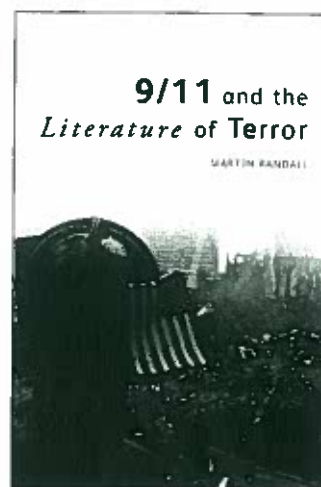
Edinburgh University Press

ISBN: 9780748691197 (uindbundet),

9780748638529 (indbundet)

Pris: Uindbundet: £ 19,99, indbundet: £ 70,00.

184 sider

I årene efter den barbariske dag, 9/11, er der skrevet og sagt meget om katastrofen. *Hvordan forholder litteraturen sig til katastrofen: prosa, poesi, teater og biografilm?* Dette har Martin Randall skrevet en faglig bog om, hvori han analyserer værker af forfattere som Ian McEwan, Don DeLillo, Martin Amis og Michael Moore med flere.

Historiens vigtigste billeder er ikke uden grund mejslet ind i den kollektive hukommelse. 9/11 kom dramatisk og uventet. Et kapret fly, der flyver ind i Twin Towers. Og senere, det ene tårn som kollapsede. Spektakulært og grusomt. Længe ved man ikke, hvad der er på færde.

Disse scener, som mange mennesker har set på tv, nogle af os endog som *real-time* tv-seere, forklarer Martin Randall, er "a defining historical moment".

Terrorangrebet på USA 9/11 har påvirket eftertiden eftertrykkeligt i form af Bush-regeringens *War on Terror* og "the massive investment in security and surveillance, the rise of anti-Islamic sentiment and a more general mood of paranoia, fear and political instability" samt skabt nye konfrontationer og terrorangreb, når man anskuer problematikken eftervirkninger globalt.

En del borgere har måttet erkende Vestens sårbarhed, f.eks. Ian McEwan, som skriver, at "our civilisation, it suddenly seemed, our way of life, is easy to wreck when there are sufficient resources and cruel intent. No missile defence system can protect us...". Læg mærke til dikotomitænkningen: Han deler Verden op i *dem* og *os*, hvilket netop skete efter 9/11.

Naturligvis har virkningen af 9/11 været kolossal i USA. Her er der noget, der tyder på, at der nærmest er opstået en "hunger for literature" omkring katastrofen "as a means of shaping national identity", hvilket bestemt er et interessant fænomen. Der har ligeledes været et kæmpe behov for at forstå, hvad der egentligt skete hin skæbnesvangre dag.

Nogle af de første tekster om 9/11 handler om overlevelses- og øjenvidneberetninger. Siden er hændelsen blevet bearbejdet i fiktionen samt sat i scene til teater og film.

Ikke overraskende er *provocateur*en Michael Moore én af dem, som har stillet spørgsmålstegn ved de officielle forklaringer. Efterhånden har markedet udviklet en hel mytologi omkring 9/11. Dermed får konspirationsteoretikernes paranoide forestillingsverden også udtryk i fiktionen og fiktionen, og den synes at gribe en del mennesker.

The Emperor's Children

En af de bøger, som Randall analyserer, er Claire Messuds strengt realistiske roman *The Emperor's Children*, som er en omfattende sag på 431 sider. Faktisk var hun godt i gang med at skrive om New Yorks kulturelite, da terrorangrebet pludseligt skete, og hun følte, at hun måtte have katastrofen med i sin roman. Desårsag optræder 9/11 først på side 370. Skønt romanen altså ikke som udgangspunkt handler om terror, får 9/11 alligevel den funktion at være et *wake-up call* for karaktererne:

"As such it provides a conveniently dramatic catalyst that alters the course of the characters' relationships. In this way the novel replays and redramatises a conventional view of the 1990s and 9/11: the self-absorption, consumerism and narcissism of the decade is 'destroyed' by the shocking rupture of the attacks". Man fornemmer her de større sociokulturelle implikationer.

Kejseren, *the Emperor*, er hovedpersonen Murray Thwaite, en idealistisk journalist og kulturskribent. Man ser, hvorledes den yderliggående Thwaite interagerer – og fægter (verbalt) – med familie, venner, kolleger og rivaler. Forskellige holdninger og opfattelser brydes og skaber konflikter:

"Thus 9/11 severely destabilises the class, wealth and property concerns of these insulated urbanites. How far Messud satirises these characters and their comparatively trivial pursuits is a moot point but it seems fair to say that 9/11 erupts into the narrative in an authentic way approximating the manner in which the majority of New Yorkers, and by extension the rest of America (if not the globe) experienced the attacks."

På denne måde er plottet i *The Emperor's Children* konfliktfyldt og sprængfarligt, og 9/11 leverer realistisk stof til eftertanke i form af temaer som fremmedgørelse, frygt, klicheer, etnocentrisme og nye relationer mellem mennesker.

Tøvende og tilbageholdende?

Martin Randalls litteraturkritik indeholder naturligtvis også analyser af Mohsin Hamids vel-skrevne bog *The Reluctant Fundamentalist*, som er blevet populær læsning på nogle ungdoms-uddannelser, og som forleden år er blevet filmatiseret med stor succes.

Romanen er et spændende og gådefuldt forsøg på at fange virkningen af 9/11 oplevet af den ikke-vestlige hovedperson, Changez:

"Hamid's novel is one of the first attempts to reconfigure the attacks through the eyes of a non-Westerner whose thoughts and feelings about 9/11 are strikingly ambiguous and ambivalent. The novel takes the form of a monologue spoken by Changez to an un-named American in a market café in Lahore. The American may be a tourist or, more likely, a member of the armed or secret services – it appears as though he has a gun but it could also be a container for business cards."

Der er mange *hints*, og en del udsagt, og læseren må selv lægge to og to sammen. Romanen får læseren til at tænke: Hvad er radikaliserings? Hvad forårsager radikaliserings? Og hvem er egentligt *The Reluctant Fundamentalist*? Og hvad vil *Reluctant* egentligt sige i denne sammenhæng?

For engelsklæreren

Kan bogen anvendes i undervisningen? Ja, sagtens. Man kan sagtens læse et helt eller halvt kapitel med en klasse eller mere, hvis man har om 9/11 og beslægtede emner. Bogen indeholder syv kapitler samt en introduktion og en konklusion.

Derudover kan bogen give den litteraturinteresserede lærer selv en nyttig baggrundsviden om emnet.

I en SRP- eller AT-sammenhæng vil bogen naturligvis også kunne indgå som sekundærlitteratur.

Bogen indeholder en nyttig biografi over hovedsagelig 9/11-litteratur.

Martin Randalls interessante litteraturkritik, *9/11 and the Literature of Terror*, er udkommet i en uindbundet (og dermed billigere) udgave i maj 2014 og er bestemt værd at anskaffe. Hans refleksioner over emnet er tankevækkende og relevante. Og hans litterære analyser synes pålidelige, jordnære og *to the point*.

Bogens store legitimitet skyldes ikke mindst, at 9/11 og den litteratur, der er opstået i kølvandet heraf, har en væsentlig indflydelse på vores forståelse af katastrofen og de nye, mere konfliktfyldte tider, vi lever i – hvilket måske endog, i hvert fald i nogen grad, påvirker vores identitet, selvopfattelse og/eller udsyn i den angelsaksiske indflydelsessfære i Vesten.